

شادی و نقش آن در پیشرفت

۲۱ دی ماه، روز جهانی خنده است. بنیان‌گذاران این روز، با این هدف که به کمک خنده بتوانند صلح جهانی و دوستی را ترویج کنند، قدم در این مسیر گذاشتند به نحویکه با کمک یوگای خنده و تشکیل ۶۰۰۰ باشگاه در ۵ قاره، قدم در این مسیر گذاشتند.

خنده ظاهری است که نشان از شادی دارد، اما آیا خنده می‌تواند شادی پایدار ایجاد کند؟ این پرسش بهانه‌ای است برای پرداختن به موضوع شادی و نقش آن در پیشرفت جوامع بشری.

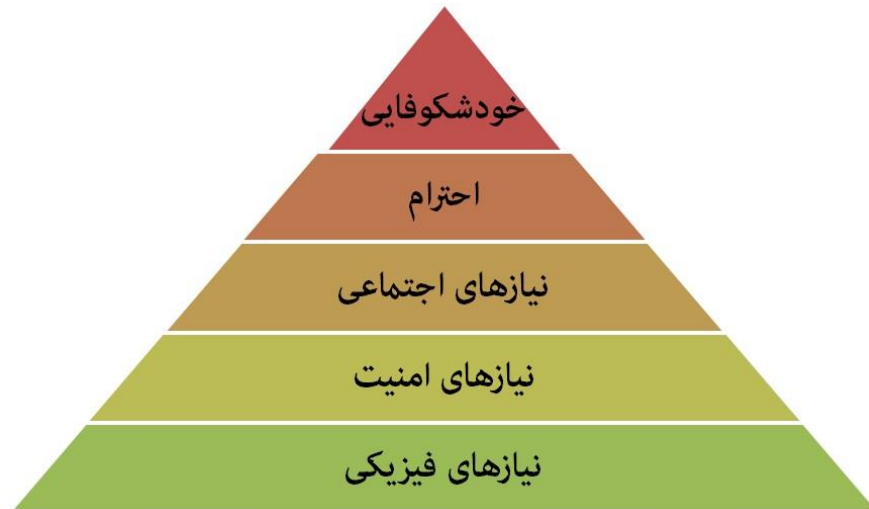
یکی از شاخه‌های روان‌شناسی که به طور مشخص در مورد شادی صحبت می‌کند، روان‌شناسی مثبت نگر است. در این شاخه از روان‌شناسی، که بنیان‌گذار آن پروفسور مارتین سلیگمن است، به شادی پایدار توجه می‌شود: **شادی باید معنایی داشته باشد و در آگاهی ما جریان داشته باشد.** در واقع این نگرش به شادی بسیار فراتر از نگرش‌های سطحی موجود است: لبخند همیشگی بر روی چهره، حتی بی هدف.

شادی با این نگرش، باید به طور جمعی مورد بحث و بررسی قرار بگیرد. آیا می‌توانیم با کمک چنین نگرشی از شادی، به موضوع توسعه بپردازیم؟

امروزه اقتصاد دانان، جامعه‌شناسان، پژوهشگران علوم سیاسی و به طور کلی پژوهشگران علوم اجتماعی، به طور ویژه به موضوع شادی و ارتباط آن با پیشرفت و توسعه پرداخته‌اند.

دکتر فاضلی در یکی از سخنرانی‌های خود پیرامون ارتباط بین شادی و توسعه، با اشاره به دو پارادایم اصلی مبتنی بر ۱- گسترش شادی در جامعه و ۲- بی توجه به گسترش شادی در جامعه، چنین بیان می‌کند که الگوهای کلان باید به سمت پیاده‌سازی پارادایم شادی پیش برود. او با تأکید بر الگوی توسعه فرهنگی، به این نکته می‌پردازد که با افزایش ظرفیت انسانی، کمک به خودشکوفایی انسان‌ها و بروز خلاقیت‌هایشان، می‌توان به این مهم دست پیدا کرد.

واقعیت این است که اگر همانطور که دورکیم جامعه را به بدن تشبیه کرد، همه این حس را درونی کرده باشند، می‌توان به حس تعلق خاطر و مسئولیت‌پذیری اجتماعی در تک تک افراد جامعه دست پیدا کرد. شاید بتوانیم با کمک هرم مازلو، یک بیان بین رشته‌ای از این موضوع داشته باشیم:

سلسله مراتب مازلو

به نظر می‌رسد برای اینکه در سطح یک جامعه، افراد بتوانند به شادی دست پیدا کنند، باید سطوح مشخصی از نیازهایشان تأمین شده باشد.

اگر فردی درگیر طبقات اول و دوم هرم باشد، شاید سخت‌ترین کار برایش شادی باشد. باید نیازهای فرد تأمین گردد تا بتواند خودشکوفایی را در خود تجربه کند. البته قطع به یقین برای هر نیازی باید حدی قائل شد به نحویکه مشخص شود چه میزان از نیازهای فیزیکی باید تأمین گردد یا نیازهای اجتماعی در چه حدی باید تأمین گردد.

در هر حال با توجه به تعریفی که سلیگمن از مفهوم شادی ارائه کرد، و با توجه به اهمیت آن در حوزه‌های کلان اجتماعی، ضرورت توجه به آن برای پیشرفت و توسعه کلان دیده می‌شود.

محمد کاظم جاوید - مدرس اناگرام

جهت مطالعه بیشتر

<https://goo.gl/YhZf9N>

<https://goo.gl/VPuqNG>

<https://goo.gl/UtFpAe>